

یادداشت

در سایه تردید، در مسیر فناوری؛ سفر ترامپ به لندن و بازتعریف نقش بریتانیا

محسن شریف‌خداپی

دیپلمات و تحلیلگر ارشد حوزهٔ بین‌الملل

در سی‌تامیر ۲۰۲۵، دونالد ترامپ برای دومین‌بار ظرف شش ماه به بریتانیا سفر کرد؛ سفری رسمی که از نظر تشریفات سلطنتی از سوی پادشاه چارلز سوم بی سابقه بود، اما در فضای عمومی و رسانه‌ای با اعتراضات گسترده و انتقادات شدید همراه شد. این سفر در شرایطی انجام شد که جهان با بحران‌هایی چندلایه و بی‌سابقه مواجه است: از نسل‌کشی در غزه و حمله هوایی اسرائیل به قطر، تا تنش‌های فزاینده در مرزهای ایران، تداوم جنگ فرسایشی در اوکراین و شکاف‌های ژرف در ساختار نظم ژئوپلیتیکی بین‌المللی. در چنین فضایی، سفر ترامپ به لندن نه تنها یک رویداد دیپلماتیک دوجانبه، بلکه آزمونی برای سنجش میزان هم‌گرایی دو سوی ائتلاف و بازتابی از تلاش غرب برای بازتعریف نقش خود در نظمی است که دیگر با قواعد گذشته اداره نمی‌شود. آیا این سفر می‌تواند به احیای اتحادهای سنتی کمک کند، یا نشانه‌ای است از گذار به مرحله‌ای تازه در روابط میان قدرت‌های غربی، مرحله‌ای که در آن، منافع ملی، رقابت فناوریانه و نمایش قدرت سخت، جایگزین ارزش‌های مشترک و همبستگی تاریخی شده‌اند؟

در جریان سفر رسمی دونالد ترامپ به لندن، توافقی تاریخی میان آمریکا و بریتانیا به امضا رسید که شامل سرمایه‌گذاری مستقیم به ارزش ۱۵۰ میلیارد پوند در حوزه‌های پیشرفته فناوری است. این سرمایه‌گذاری عمدتاً در زمینه‌های فروش مصنوعی، رایانش کوانتومی، انرژی هسته‌ای پاک و زیرساخت‌های داده و امنیت سایبری متمرکز است و توسط شرکت‌های بزرگ فناوری آمریکایی مانند گوگل، مایکروسافت، انویدیا و اپن‌ای‌آی انجام خواهد شد. هدف این توافق، ایجاد مراکز تحقیقاتی و پردازی، توسعه زیرساخت‌های ابری و همکاری با دانشگاه‌ها و نهادهای بریتانیایی برای ارتقای ظرفیت فناوریانه کشور است. این قرارداد در جریان این سفر نهایی شد و به عنوان بخش عملیاتی‌شده اتحاد اقتصادی لندن–واشنگتن، بریتانیا را به قطب فناوری غرب در اروپا تبدیل می‌کند. سایر بخش‌های همکاری اقتصادی، از جمله سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر و صنایع تولیدی، هنوز در حال مذاکره‌اند و قرار است در ماه‌های آینده تکمیل شوند.

حضور غول‌های فناوری در نشست لندن، نشان‌دهنده تغییر مسیر دیپلماسی اقتصادی به سمت آینده‌نگری فناوریانه است. سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های کوانتومی و هوش مصنوعی، پیام روشنی دارد: قدرت نرم آینده نه در رسانه‌ها، بلکه در داده‌ها، الگوریتم‌ها و پردازش‌های کوانتومی نهفته است. این فناوری‌ها، ابزارهای جدیدی برای کنترل اطلاعات، امنیت سایبری و حتی تصمیم‌سازی سیاسی خواهند بود. اتحاد فناوریانه لندن–واشنگتن، محور جدیدی در رقابت با چین و روسیه ایجاد می‌کند. در حوزه دفاعی، ترامپ از استارمر، نخست‌وزیر بریتانیا، بابت افزایش بودجه دفاعی آن کشور به پنج درصد تولید ناخالص داخلی قدردانی کرد. این اقدام، تحقق یکی از اهداف کلیدی ترامپ در بازتعریف ناتو است. کشورهای اروپایی عضو ناتو، تحت فشار آمریکا، در حال افزایش سهم دفاعی خود هستند. ناتو از یک اتحاد نامدین، به یک بلوک عملیاتی‌تر و مستقل‌تر تبدیل می‌شود. این روند، قدرت بازدارندگی غرب در برابر تهدیدهای روسیه و بی‌ثباتی شرق اروپا را می‌تواند تقویت کند.

با وجود شکوه و تشریفات سفر و بیانیه‌های پرزرق‌وبرق درباره روابط ویژه، واقعیت روابط فراترآناتیک همچنان با تردید همراه است. ترامپ از پوتین ابراز ناامیدی کرد، استارمر از رهبری آمریکا در اوکراین سخن گفت و پادشاه چارلز بر اتحاد اروپا در برابر استبداد تأکید کرد، اما هیچ‌یک نشانه‌ای از تمایل به اقدام عملی علیه روسیه نشان ندادند. تعرفه‌های آمریکا بر فولاد بریتانیا همچنان باجاست.

اگرچه نشست لندن با لبخندهای دیپلماتیک همراه بود، اما اختلافات میان واشنگتن و لندن در کنفرانس مطبوعاتی آشکار شد. ترامپ از موضع سنتی آمریکا در حمایت از اسرائیل دفاع کرد، در حالی که استارمر بر ضرورت تشکیل دولت مستقل فلسطینی تأکید داشت. در موضوع اوکراین نیز ترامپ از ادامه خرید نفت روسیه گفت کشورها ابراز ناامیدی کرد و گفت فقط کاهش شدید قیمت نفت می‌تواند مسکو را تبییه کند. این اختلافات نشان می‌دهد که اتحاد اقتصادی نمی‌تواند شکاف‌های سیاسی را کاملاً پنهان کند.

سفر ترامپ به لندن، پیامی چندوجهی به جهان دارد. به چین این پیام را می‌دهد که غرب در حال بازتعریف قدرت است؛ نه‌فقط با تسلیحات، بلکه با فناوری‌های آینده‌شان. به روسیه نشان می‌دهد که اتحاد لندن–واشنگتن، تداوم انسجام غربی را تضمین می‌کند، حتی با وجود اختلافات داخلی. به اتحادیه اروپا یادآور می‌شود که بریتانیا بدون عضویت در اتحادیه، توانسته جایگاه خود را به عنوان شریک اول تجاری آمریکا تثبیت کند. و به کشورهای درحال‌توسعه هشدار می‌دهد که نظم آینده، بر پایه فناوری و سرمایه‌گذاری هوشمند شکل می‌گیرد، نه صرفاً منابع طبیعی یا قدرت نظامی.

در حالی که غزه درگیر یکی از شدیدترین بحران‌های انسانی دهه‌های اخیر است، هیچ بند رسمی در بیانیه‌های لندن–واشنگتن به توقف خشونت‌ها یا حمایت از راه‌حل سیاسی برای فلسطین اشاره نکرد. این سکوت، پیامی تلخ برای جهان عرب دارد: انسانیت قربانی اولویت‌های ژئوپلیتیکی و فناوریانه شده است. اختلافات میان بریتانیا، اروپا و آمریکا در قبال فلسطین، شکاف اخلاقی غرب را آشکار می‌کند. کشورهای عربی باید خود برای حل بحران‌ها اقدام کنند؛ غرب دیگر میانجی بی‌طرف نیست. با توجه به روندهای فعلی، نظم جهانی آینده به سمت ساختاری چندقطبی فناوریانه حرکت می‌کند. قدرت میان بلوک‌هایی با محوریت فناوری تقسیم می‌شود، بودجه دفاعی و فناوری‌های نرم‌افزاری هم‌زمان تقویت می‌شوند، قراردادهای تجاری جایگزین اتحادهای سنتی می‌شوند و کنترل داده‌ها، الگوریتم‌ها و زیرساخت‌های کوانتومی تعیین‌کننده قدرت خواهد بود.

سفر ترامپ به لندن، فراتر از یک دیدار دیپلماتیک، نقطه آغاز نظمی جدید می‌تواند باشد؛ نظمی که در آن ناتو بازتعریف و فناوری جایگزین توپ و تانک می‌شود، دیپلماسی بر پایه داده و الگوریتم شکل می‌گیرد نه صرفاً دیالوگ و خاورمیانه در حاشیه نظم فناوریانه قرار می‌گیرد، مگر آنکه خود را بازتعریف کند. این سفر، آزمونی برای دیپلماسی بریتانیاست؛ آزمونی که اگرچه در ظاهر موفقیت‌آمیز به نظر می‌رسد، اما در باطن چالش‌هایی عمیق‌تر را برای کی‌بی‌بی استارمر و نقش بریتانیا در آینده رقم خواهد زد.

شرق؛ رهبران بیش از ۱۵۰ کشور جهان این هفته در تالار بزرگ سازمان ملل گرد هم می‌آیند؛ اما در شرایطی که جنگ‌ها شعله‌ورتر، قطب‌بندی‌ها عمیق‌تر و اعتبار همین نهاد زیر سؤال رفته است، پرسش اصلی اینجاست که آیا نشست امسال می‌تواند فراتر از شعار و نمایش وعده‌ها پیش برود. آنتونیو گوتروش، دبیرکل سازمان ملل، هشدار داده که همکاری‌های بین‌المللی تحت فشارهایی قرار دارد که در طول عمر ۸۰ساله سازمان ملل بی‌سابقه است. او تأکید کرد که نشست سالانه مجمع عمومی فرصتی است که حتی در سخت‌ترین شرایط نباید از دست برود. او به تهدیدهایی از جمله گرم‌شدن سیاره، پیشروی فناوری‌های نو بدون هیچ محافظتی و گسترش بی‌وقفه نابرابری‌ها اشاره کرد. رهبران گرد هم آمده‌اند تا جهانی بهتر بسازند؛ اما آیا موفق خواهند شد؟ دبیر کل گفت که در بیش از ۱۵۰ دیدار دوجانبه با رهبران و وزيران تلاش خواهد کرد- آنان را به گفت‌وگو، برگردن شکاف‌ها، کاهش خطرات و یافتن راه‌حل‌ها ترغیب کند؛ از توقف جنگ‌ها و جلوگیری از تشدید گرمایش زمین تا وضع قواعد برای هوش مصنوعی و یافتن منابع مالی برای اهداف ۲۰۳۰ سازمان ملل، از جمله پایان دادن به فقر و تضمین آموزش باکیفیت برای هر کودک. او تأکید کرد که رهبران باید دست‌آورد واقعی داشته باشند، نه صرفاً «نُست‌گیری و وعده‌دادن». اما ناظران سازمان ملل هشدار می‌دهند که در جهانی به‌شدت قطبی‌شده و بدون چشم‌انداز آتش‌بس در غزه، اوکراین و سودان، تردیدهای جدی درباره هرگونه پیشرفت باقی است.

تمرکز بر سه بحران اصلی

ریچارد گوان، مدیر بخش سازمان ملل در «گروه بین‌المللی بحران» به آسوشیتدپرس می‌گوید سه موضوع بر مجمع عمومی امسال سایه انداخته است: نخستین حضور دونالد ترامپ در دوره دوم ریاست‌جمهوری، وضعیت وخیم غزه و آینده سازمان ملل در مواجهه با کاهش شدید بودجه و نیرو به دلیل قطع کمک‌های آمریکا به بودجه عادی و صلح‌بانی این نهاد بین‌المللی. به‌گفته او، جنگ تقریباً دوساله در غزه موضوع محوری خواهد بود. اسرائیل حملهای گسترده به شهر غزه آغاز کرده و هزاران نفر را مجبور به فرار کرده است. گزارش کارشناسان مستقل شورای حقوق بشر سازمان ملل، اسرائیل را به نسل‌کشی متهم کرد؛ ادعایی که اسرائیل آن را «تحریف‌شده و دروغ» خواند. ریاض منصور، سفیر فلسطین در سازمان ملل، تأکید کرده است که «فلسطین فیل بزرگ این نشست خواهد بود».

جدال بر سر سخنرانی عباس

قرار است نشستی سطح بالا درباره اجرای راهکار دو دولتی به میزبانی مشترک فرانسه و عربستان برگزار شود. اما دولت ترامپ از صدور ویزا برای محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، خودداری کرد تا او نتواند در نشست و مجمع عمومی سخنرانی کند. روز جمعه، مجمع عمومی با رای قاطع قطع‌نامه‌ای را تصویب کرد که به عباس امکان سخنرانی

هشتادمین مجمع عمومی سازمان ملل در بحرانی‌ترین روزهای این نهاد آغاز می‌شود

جهان در تلاطم

ویدئویی داد؛ مشابه اقدامی که در سال ۲۰۲۲ برای ولودیمیر زلنسکی پس از حمله روسیه انجام شد. امسال زلنسکی حضوری فیزیکی خواهد داشت و شورای امنیت نیز سه‌شنبه درباره اوکراین تشکیل جلسه می‌دهد. همین ماه، مجمع عمومی با اکثریت قاطع از راه‌حل دو دولتی حمایت کرد و از اسرائیل خواست به تشکیل کشور فلسطین متعهد شود. اما ساعاتی پیش از رای‌گیری، بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، اعلام کرد: «هیچ کشور فلسطینی وجود نداشته و نخواهد داشت». تاکنون بیش از ۱۴۵ کشور فلسطین را به رسمیت شناخته‌اند و منصور گفته است «۱۰ کشور دیگر» روز گذشته اعلام کردند به این فهرست می‌پیوندند. همچنین احتمال دارد شورای امنیت سه‌شنبه بعدازظهر نشست ویژه‌ای درباره غزه برگزار کند.

پرونده‌های متعدد روی میز

نشست رسمی سطح بالا درباره فلسطین امروز در تالار بزرگ مجمع عمومی آغاز می‌شود. ترامپ همان روز پس از سخنرانی افتتاحیه گوتروش سخن خواهد گفت. گوان می‌گوید امید می‌رود ترامپ در فضایی مثبت حاضر شود و دستاوردهای بین‌المللی خود را که به گفته او سازوار جایزه صلح نوبل است، مطرح کند. او افزود نگاه‌ها معطوف به مواضع ترامپ درباره تعرفه‌ها خواهد بود، اما همچنین سخنان او درباره روسیه و چین به‌دقت پیگیری می‌شود. سخنرانان دیگری نیز مورد توجه خواهند بود؛ از جمله احمد الشرع، رئیس‌جمهور موقت سوریه که پس از برکناری بشار اسد در دسامبر، نخستین حضور بین‌المللی خود را تجربه می‌کند و مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور ایران. حضور رئیس‌جمهور ایران فقط چند روز پس از آن صورت می‌گیرد که شورای امنیت از لغو دائمی تحریم‌ها علیه این کشور به دلیل برنامه هسته‌ای فزاینده‌اش خودداری کرد، اما تا نیمه‌شب ۲۷ سپتامبر به تهران و قدرت‌های اروپایی (فرانسه، آلمان و بریتانیا)

یکی از اهداف اصلی گوتروش در سال جاری، جلب حمایت برای برنامه اصلاحات سازمان ملل است تا این نهاد متناسب با جهان ۲۰۲۵ بازتعریف شود. اما به دلیل قطع کمک آمریکا و برخی دیگر، سازمان ملل هفته گذشته اعلام کرد بودجه عملیاتی سال ۲۰۲۶ یا ۱۵ درصد کاهش یابد و حدود ۲۶۸۱ پست (معادل ۱۹ درصد نیروی انسانی) حذف شود.

گوان می‌گوید او چشم‌اندازی برای خروج کامل آمریکا یا دیگر کشورها از سازمان نمی‌بیند، اما تأکید دارد که این نهاد «در دوره‌ای فوق‌العاده دشوار» به سر می‌برد و ناچار به کوچک‌سازی و تغییر خواهد بود. او افزود: «بزرگ سازمان ملل در مسائل صلح و امنیت دیگر مانند گذشته نیست، اما به گمان من این سازمان همچنان به کار خود ادامه خواهد داد».

هفته هفته هفته بالا شامل نشست‌های متعدد درباره تغییرات اقلیمی، جنگ بیش از دوساله سودان که بزرگ‌ترین بحران آوارگی جهان را ایجاد کرده، وضعیت سومالی که پایگاه گروه تروریستی الشباب است و بحران هائیتی خواهد بود؛ جایی که باند‌های جنایتکار بر بیش از ۹۰ درصد پایتخت مسلط شده و نفوذ خود را به مناطق روستایی گسترش داده‌اند. همچنین مراسمی برای سی‌امین سالگرد کنفرانس زنان یکن برگزار می‌شود؛ کنفرانسی که سندی برای دستیابی به برابری جنسیتی تصویب کرد. سازمان ملل می‌گوید این هدف هرچه بیشتر دورتر و دست‌نیافتنی‌تر می‌شود و گوتروش هشدار داده که با روند کنونی، تحقق آن ۳۰۰ سال زمان خواهد برد.

محبوبیت مواجهه بوده است. طبق گزارش Nielsen، برنامه کیمل در شش ماه گذشته ۱۵ درصد کاهش بیننده داشت، روندی که با واکنش گسترده اجتماعی شدت یافت و این اتفاق صرفاً مانند کانالیزور عمل کرده است. در

این رخداد به‌خوبی می‌توان تعامل میان قدرت سیاسی و رسانه‌ای را دید. البته حضور جریان محافظه‌کار و ترامپ در رأس قدرت باعث شد فشارها ملموس‌تر شود و شبکه‌های دموکرات نتوانند صرفاً از ابزارهای خود برای کنترل روایت استفاده کنند. این وضعیت نشان می‌دهد محدودیت‌های اخلاقی اجتماعی، حتی برای چهره‌های مشهور دموکرات هم جدی و غیرقابل اجتناب است. اما چرا این حادثه و تبعات آن فقط به جامعه آمریکایی ختم نمی‌شود؟ از منظر جهانی، اهمیت این حادثه بیشتر روشن می‌شود. جریان غالب رسانه در آمریکا نفوذ جهانی دارد و استانداردهای فرهنگی و رسانه‌ای آن در کشورهای اروپایی و غیر اروپایی جهان بازتاب می‌یابد. بنابراین افول این جریان در آمریکا می‌تواند به الگوی مشابهی در سطح جهانی منجر شود. کاهش نفوذ سلبریتی‌ها و ظهور رسانه‌های جایگزین، نمونه‌هایی از این دست تغییرات در اروپا و دیگر مناطق قابل مشاهده هستند. در نهایت، این ماجرا نمونه‌ای روشن از تغییر پارادایم جریان قالب رسانه‌ای از چپ و سیاست‌های لیبرال به سمت محافظه‌کاری و حتی راست افراطی است که از آمریکا آغاز شده و به‌تدریج در سطح جهانی اثر می‌گذارد. در آخر یک سؤال بی‌ربط: آیا این شش‌روعی بر نولیبرالیسم ملی‌گرایانه است و گلوبالیسم به سبک غربی طرحی شکست خورده است؟

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب **هدیه رضی** فرزند مجید به شماره شناسنامه ۰۰۱۷۹۰۵۵۴۰۰ صادره از واحد دانشگاهی تهران مرکزی با شماره ۰۱۷۵۱۳۰۷۵۱۸۱۰۱۳۹۸۱ و تاریخ ۹۹/۱۲/۰۵ مفقود گردیده است، از بازنده تقاضا می گردد اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی به نشانی :تهران، سوهانک، بلوار ارتش، میدان قائم، خیابان خندان، خیابان سلماس ارسال فرمایید.

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده
جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده موسسه غیرانتفاعی عمران ونگهداری شهرک صنعتی قلعه میر به شماره ثبت ۲۲۳ و شناسه ملی ۱۴۰۰۱۰۵۴۶۰ در تاریخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۲ ساعت ۱۰:۰۰ صبح در محل قانونی موسسه تشکیل میگردد.لذا از کلیه سهامداران واعضاء و نمایندگان محترم موسسه دعوت میشود با در دست داشتن اصل مدرک شناسایی راس ساعت مقرر در محل مذکور حضور به هم رسانند.
دستور جلسه: ۱- انتخاب بازرس- ۲- تصویب تراز سال مالی منتهی ۱۴۰۳/۱۲/۳۰ -۳- سایر موارد در صلاحیت مجمع
مقام دعوت کننده: هیئت مدیره

گزارش

پیشنهاد پوتین برای تمدید «استارت جدید»

زمان برای «استارت جدید» رو به پایان است. کمتر از پنج ماه مانده و هنوز دو ایرقدرت هسته‌ای حتی پشت میز مذاکره نشست‌ه‌اند؛ نشانه‌ای آشکار از بحرانی که می‌تواند نظم امنیتی جهان را در هم بشکند. ولادیمیر پوتین در نشست شورای امنیت روسیه گفت تمدید یک‌ساله «استارت جدید» اقدامی در راستای منافع عدم اشاعه جهانی و فرصتی برای آغاز گفت‌وگوهای تازه با واشنگتن درباره جان‌شین این معاهده خواهد بود. او تأکید کرد: «روسیه آماده است پس از پنجم فوریه ۲۰۲۶ نیز به محدودیت‌های عددی اصلی معاهده استارت جدید بایند بماند». او افزود: «پس از آن و با توجه به ارزیابی شرایط، تصمیم خواهیم گرفت که آیا این محدودیت‌های خودخواسته را ادامه دهیم یا نه. ما معتقدیم این اقدام فقط در صورتی معنا دارد که ایالات متحده نیز به طور مشابه عمل کند و گام‌هایی برنمارد که موازنه بازدارندگی موجود را تضعیف یا نقض کند». با وجود سخنان پوتین، هنوز هیچ نشانه‌ای از تمایل جدی دو طرف برای آغاز مذاکرات دیده نمی‌شود. ترامپ بارها از علاقه خود به توافق تازه در حوزه کنترل تسلیحات گفته، اما تأکید داشته که این توافق باید چین را نیز در بر گیرد؛ کشوری که به‌سرعت در حال توسعه رازخانه هسته‌ای خود است. «استارت جدید» که در سال ۲۰۱۰ میان آمریکا و روسیه به امضا رسید، سقف هزارو ۵۵۰ کلاهک هسته‌ای راهبردی را برای هر طرف تعیین کرد و سامانه‌های پرتابی شامل موشک‌های زمینی، زیردریایی‌ها و بمب‌الکترن‌ها را تحت محدودیت قرار داد. این معاهده به عنوان آخرین بازمانده توافقاتی دوجانبه کنترل تسلیحات، نقش حیاتی در ثبات هسته‌ای و شفافیت میان دو قدرت ایفا کرده است. ایالات متحده و روسیه حدود ۹۰ درصد کل تسلیحات هسته‌ای جهان را در اختیار دارند. طبق گزارش «انجمن فراسایون دانشمندان آمریکا»، در سال ۲۰۲۵ آمریکا نزدیک به سه‌هزارو ۷۰۸ کلاهک هسته‌ای و روسیه حدود چهارهزار و ۴۸۹ کلاهک در اختیار دارند؛ اگرچه بخش بزرگی از آنها غیرفعال یا در ذخایر است. این دو کشور از زمان معاهده «سالت» (۱۹۷۲) و سپس «استارت ۱» (۱۹۹۱) و «استارت ۲» (۱۹۹۳) بارها درباره کاهش و محدودیت زرادخانه خود توافق کرده‌اند. «پیما» کاهش تسلیحات راهبردی» یا همان «استارت جدید» در سال ۲۰۱۰ ادامه این روند بود که به طور ویژه بازرسی‌های میدانی و سازوکارهای شفافیت را نیز پیش‌بینی کرد. اما خروج آمریکا از معاهده ضد موشک‌های بالستیک (۲۰۰۲) و تعلیق روسیه از پیمان نیروهای هسته‌ای میان‌برد (۲۰۱۹) نشان داد که چارچوب‌های اعتمادسازی رو به فروپاشی است. اکنون سرنوش «استارت جدید» آخرین سکر در این حوزه محسوب می‌شود. فقدان توافق تازه می‌تواند به رقابت تسلیحاتی جدیدی بین دو قدرت منجر شود و امنیت جهانی را بیش‌ازپیش تضعیف کند. تمدید موفق یک‌ساله شاید فرصتی برای تنفس در مذاکرات ایجاد کند، اما بدون عزم سیاسی دو طرف، خطر فروپاشی کامل نظام کنترل تسلیحات همچنان جدی باقی خواهد ماند.

برگ سبز و سند کمپانی و کارت موتورسیکلت به رنگ سبز به شماره پلاک انتظامی ۵۳۴۲۸ ایران ۳۱۹ شماره موتور A2945987 شماره شاسی ۸۵۱۶۱۰۵ به نام غیبعلی رمضانیان مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	سند کمپانی خودروی سواری لوکانو ۸ ا مدل ۱۴۰۴ به رنگ مشکی متالیک به شماره پلاک انتظامی ۹۳ م ۲۷۷ ایران ۲۱ شماره موتور SQRF4J20CANSAA00139 شماره شاسی N2CWTPHDS5T000083 به نام صبا فکر وند مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
برگ سبز و سند کمپانی موتورسیکلت لیفان مدل ۱۴۰۰ به رنگ مشکی به شماره پلاک انتظامی ۷۷۷۳۱ ایران ۱۴۳ شماره موتور 0200NC5031999 شماره شاسی NC5CDLDHFMMAE20107 به نام محمد حیدریان مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	